

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Interpretarea dreptului național în conformitate cu dreptul Uniunii permite și impune ca instanțele și autoritățile administrative ale statelor membre să completeze, fără să fie adoptată o nouă dispoziție de drept național, dispozițiile sancționatorii aplicabile în prezenta cauză cu criteriile de proporționalitate stabilite de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Ordonanța Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108), precum și în Ordonanța Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld (C-140/19, C-141/19, C-492/19, C-493/19 și C-494/19, ECLI:EU:2019:1103)?

(¹) Directiva 2014/67/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO 2014, L 159, p. 11).

(²) ECLI:EU:C:2019:1108.

(³) ECLI:EU:C:2019:1103.

Recurs introdus la 9 iunie 2020 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 2 aprilie 2020 în cauza T-571/17, UG/Comisia

(Cauza C-249/20 P)

(2020/C 348/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin, L. Radu Bouyon, agenți)

Cealaltă parte din procedură: UG

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a opta) din 2 aprilie 2020, pronunțată în cauza T-571/17, UG/Comisia;
- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare;
- soluționarea o dată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în procedura recursului.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv: denaturarea faptelor (punctele 64-71 din hotărârea atacată)

Potrivit unei jurisprudențe constante, există o denaturare supusă controlului Curții atunci când aprecierea elementelor de probă existente pare vădit eronată. O astfel de denaturare trebuie să rezulte în mod evident din documentele dosarului.

În primul aspect al motivului, Comisia susține că concluzia Tribunalului potrivit căreia autoritatea abilitată să încheie contracte („AAIC”) ar fi stabilit un termen prea scurt pentru UG pentru a remedia incompetența profesională este contrazisă de mijloacele de probă scrise care figurează la dosar. AAIC nu i-a solicitat lui UG să îndeplinească toate obiectivele stabilite în raportul de evaluare din 2015 și să restabilească o legătură de încredere cu colegii săi de muncă într-un termen de trei luni.

Potrivit celui de al doilea aspect al motivului, Tribunalul și-ar fi concentrat în mod eronat examinarea pe chestiunea absențelor nejustificate și ar fi omis să ia în considerare caracterul recurent al mai multor elemente de incompetență profesională constatate în decizia din 17 octombrie 2016 și în scrisoarea din 8 septembrie 2016.

2. Al doilea motiv: eroarea de drept (punctele 72-77 din hotărârea atacată)

Tribunalul a anulat decizia atacată pe baza unei erori de fapt, fără ca totuși să demonstreze că această eroare era „vădită”. Or, AAIC dispune de o largă putere de apreciere în materie de concediere, iar controlul exercitat de Tribunal se limitează la verificarea inexistenței unei erori vădite sau a unui abuz de putere. Tribunalul a identificat o eroare în decizia atacată, care nu privea decât unul dintre elementele de incompetență profesională cu privire la care AAIC îi atrăsese atenția lui UG, eroare care nu era „vădită” și care nu putea, așadar, să conducă la anularea deciziei atacate.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Erfurt (Germania) la 24 iunie 2020 – A. G.
E./B AG**

(Cauza C-276/20)

(2020/C 348/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Erfurt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A. G. E.

Pârâtă: B AG

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unei încălcări a dreptului european în materie de înmatriculare și a normelor europene privind emisiile de către producătorul unui autovehicul sau al unui motor, dreptul Uniunii, în special principiul efectivității și drepturile fundamentale europene, impune neefectuarea niciunei deduceri a contravalorii utilizării efective a autovehiculului din despăgubirea datorată cumpărătorului? O asemenea interdicție de deducere este, în orice caz, valabilă atunci când producătorul a cauzat clientului un prejudiciu material din culpă și contrar bunelor moravuri?
- 2) Instanța de trimitere este o instanță judecătorească independentă și imparțială în sensul dispozițiilor coroborate ale articolului 267 TFUE și ale articolului 19 alineatul (1) a treia teză TUE, precum și ale articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 iulie 2020 –
Commerzbank AG/E.O.**

(Cauza C-296/20)

(2020/C 348/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă-reclamantă: Commerzbank AG

Intimat-pârât: E.O.